

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ

¹ Κρίση, αναδιάρθρωση και ταξική πάλη στα πανεπιστήμια, εκδ. Κόκκινο Νήμα, 2008, σελ. 19.

² <https://www.tanea.gr/2022/02/01/greece/theodoridou-i-triti-dosi-dentizei-teixos-anosias/>

³ <https://www.iatronet.gr/article/108315/n-kapravelos-den-ehoyme-kataferi-na-spasoyme-thn-alytida-ths-diasporas>

⁴ Την πρώτη επισκόπηση υπογράφει η Deborah Brunton. Δημοσιεύτηκε στο περιοδικό *Journal of British Studies*, Vol. 45, No. 1 το 2006. Τη δεύτερη ο Michael Fitzpatrick στο *Journal of the Royal Society of Medicine*, Vol. 98, 2005.

⁵ Βλέπε εδώ: <https://dailymail.co.uk/debate/article-8935677/Dr-MICHAEL-FITZPATRICK-launches-savage-assault-anti-vaxxers-want-boycott-new-jab>.

⁶ <https://www.telegraph.co.uk/health-fitness/doctors-diary/forcing-nhs-refuseniks-have-jab-will-make-matters-worse/>

⁷ Συκοφαντίες οι οποίες στην πιο ακραία τους εκδοχή εξαπολύθηκαν στο πλαίσιο συνδιαλλαγής ενός ατόμου με την εταιρεία λογοκρισίας greek hoaxes στο twitter, όπως καταγγείλαμε στο κείμενό μας «Βάλανε Ρουφιάνους σε Όλες μας τις Κινήσεις...». Βλ. εδώ:

<https://againstbiopowerandconfinement.noblogs.org/post/2022/01/04/roufi>

⁸ <https://antithesi.gr/?p=877>

⁹ Ο.π.

¹⁰ <https://eody.gov.gr/wp-content/uploads/2019/01/antigripikos-emvoliasmos-prosopikou-yy.pdf>

¹¹ Παραχάραξη που επιδιώκει, σε τελική ανάλυση, την εξαφάνιση κάθε αντιθετής άποψης και πρακτικής φτάνοντας μέχρι τραμπούκικες, στρατιωτικού τύπου απόπειρες φίμωσης και καταστολής της, όπως αυτής που συνέβη στις 27/2/2022 κατά τη διάρκεια εκδήλωσης του Φ. Τερζάκη στο Αυτοδιαχειριζόμενο Κυλικείο Νομικής (για αυτή τη θρασύτατη επίθεση βλ. εδώ:

<https://againstbiopowerandconfinement.noblogs.org/post/2022/02/28/na-pesoun-oi-maskes/>).

Εκτός από την πολιτική συμπόρευση και συνεργασία αυτοαποκαλούμενων «αντιεξουσιαστών κομμουνιστών» με αναρχοσταλινικούς και αναρχοσυριζαίους, ποιες άλλες εκπλήξεις μας επιφυλάσσει η νέα κανονικότητα; Ίδου η απορία!

¹² Η πολύ ενδιαφέρουσα έρευνα του M. Thieβen με τίτλο “Security, Society, and the State: Vaccination Campaigns in 19th and 20th Century Germany” μπορεί να βρεθεί εδώ:

<https://www.ssoar.info/ssoar/handle/document/76019>. Ειδικότερα, βλέπε το υποκεφάλαιο 2.2 (Statistics as a Weapon).

¹³ Ένα παράδειγμα που υπονομεύει το υποτιθέμενο αδιάψευστο των καταγεγραμμένων από κόβιντ θανάτων παρέχει ένας ακόμα μεγαλο-καθηγητής ο οποίος δήλωσε πριν λίγους μήνες πως «[σ]τα ποσοστά των θανάτων συνεισφέρουν οι παράπλευρες απώλειες. Πρόκειται για ένα ποσοστό 20–25% ασθενών σε κλινικές covid-19, οι οποίοι έχουν θετικό μοριακό τεστ, αλλά δεν νοσούν από covid-19. Μπήκαν απλά για άλλο λόγο (έμφραγμα, αιμορραγία) και βρέθηκαν θετικοί στον κορονοϊό. Είτε είναι ανοσοκατασταλμένοι με βαριές νόσους οι οποίοι μπήκαν στην κλινική covid, επειδή βρέθηκαν θετικοί. Αυτοί οι ασθενείς δεν πεθαίνουν από κορονοϊό, πεθαίνουν με κορονοϊό. Είναι μια μειοψηφία 20–25% των θανάτων σε κλινικές covid που όμως συνεισφέρουν στο να μην πέφτει ο συγκεκριμένος σκληρός δείκτης». Από εδώ:

<https://www.in.gr/2022/02/06/greece/tzouvelekis-giati-den-peftoun-oi-thanatoi-apo-covid-19-oi-vasikoi-paragontes/>

Είναι προφανές ότι η κυβέρνηση και οι «ειδικοί» αναγκάστηκαν να δώσουν στη δημοσιότητα «δεδομένα» που ακόμη και ο τελευταίος «ανορθολογικός αρνητής» των λοκντάουν και του υποχρεωτικού εμβολιασμού ψυλλιαζόταν ήδη από το 2020, όταν τον χειμώνα του 2021 το κρατικό και «κινηματικό» αφήγημα περί «αποτελεσματικών εμβολίων» κατέρρευσε παταγωδώς – και έπρεπε με κάποιο τρόπο να αιτιολογηθούν οι διαρκώς αυξανόμενοι θάνατοι εν μέσω πολλά υποσχόμενου μαζικού εμβολιασμού (σύμφωνα με τα στοιχεία της κυβέρνησης έχουν γίνει μέχρι τώρα, που γράφονται αυτές οι γραμμές, 21 εκατ. εμβολιασμοί σε ένα πληθυσμό 11 εκατ.!). Ποιος ξέρει τι θα επακολουθήσει στο μέλλον με τις επιπτώσεις του εμβολίου, οι οποίες εσκεμμένα

υποκαταγράφονται, όπως και με άλλες συνέπειες ακόμα της κρατικής διαχείρισης της πανδημίας; Ήδη το 2020, μετά το πρώτο λοκντάουν, είχε καταγραφεί αύξηση κατά περίπου 20% των ψυχικών νόσων από την κλεισούρα – καταγραφή η οποία δεν επαναλήφθηκε. Πρόσφατα δόθηκε, επίσης, στη δημοσιότητα η αύξηση των περιστατικών ηπατίτιδας σε παιδιά προσχολικής ηλικίας που περιορίστηκαν σπίτι τους λόγω των λοκντάουν. Συμπεραίνουμε πως, όπως συμβαίνει γενικά με τους «σκληρούς δείκτες» των στατιστικών της θνησιμότητας, τα στατιστικά της λόγω κόβιντ θνητότητας δε μας λένε και τίποτα για την κατάσταση της υγείας αυτών που έμειναν ζωντανοί.

¹⁴ Εκτός από τις μελέτες του Μ. Φουκώ, όπου υπάρχει πληθώρα αναφορών και αναλύσεων σχετικά με την εδραίωση της στατιστικής ως διακριτού επιστημονικού κλάδου στο πλαίσιο της ανάδυσης και εγκαθίδρυσης του σύγχρονου καπιταλιστικού κράτους, ενδιαφέρον παρουσιάζουν, μεταξύ άλλων, και δύο σχετικές μονογραφίες του Τ. Porter, *The Rise of Statistical Thinking 1820–1900*, 1986 και *Trust in Numbers. The Pursuit of Objectivity in Science and Public Life*, 1995.

¹⁵ Όπως άλλωστε έκαναν και σε σχέση με όλα τα μέτρα πειθάρχησης του προλεταριάτου που έχουν εφαρμοστεί από την αρχή της πανδημίας.

¹⁶ Δημοσιεύτηκε το 1960 στο περιοδικό *Medical History*, Vol. 4 , No. 4.

¹⁷ Για μια κριτική που καταλογίζει στην Brunton στενή ιατρική οπτική και ότι δεν λαμβάνει υπόψη το γενικότερο ιστορικό πλαίσιο ή ζητήματα τάξης και φύλου, βλ. <https://reviews.history.ac.uk/review/692>

¹⁸ Για τον συνασπισμό που αγωνίζεται ενάντια στον «ανορθολογισμό», βλέπε εδώ: <https://athens.indymedia.org/post/1616436/>.

Ένα ενδιαφέρον και συνάμα θλιβερό σημείο σχετικά με τον συνασπισμό που αγωνίζεται ενάντια στον «ανορθολογισμό» αποτελεί το γεγονός ότι βλέπουμε να συντελείται εντός του μια εξαιρετικά ετερόκλητη έως και παράδοξη –θα έλεγε κανείς– συμμαχία. Ομαδώσεις με τελείως διαφορετικό background και χαρακτηριστικά συνασπίζονται προκειμένου να εξαφανίσουν κάθε ίχνος ταξικής προέλευσης της εναντίωσης στην υποχρεωτικότητα του εμβολιασμού, τόσο από την παρελθοντική ιστορία όσο και από την ιστορία του παρόντος – ακόμη και τένος πολέμοι των «πρωτοποριακών αντιλήψεων και τάσεων» δεν έχουν πλέον κανένα πρόβλημα να συμπορεύονται με κάποιες εκ των πιο σταλινοποιημένων και «πρωτοποριακών» από αυτές... Ακόμα

χειρότερα, μάλλον, όλοι αυτοί μαζί προσπαθούν να εξαφανίσουν από τη δημόσια συζήτηση τους νέους, ρευστούς διαχωρισμούς μέσα στο προλεταριάτο που δημιούργησε η υποχρεωτικότητα του εμβολιασμού, επικαλούμενοι τους «ήδη υπάρχοντες», αναπόφευκτους διαχωρισμούς στον καπιταλισμό. Δηλαδή, «τι να κάνουμε, έτσι είναι τα πράγματα, εσείς οι ανεμβολίαστοι θα τον πιείτε»!

¹⁹ Το άρθρο έχει τίτλο «The Politics of Prevention: Anti-Vaccinationism and Public Health in 19th century England» και δημοσιεύτηκε το 1988 στο περιοδικό *Medical History* Vol. 32, No 3. Φυσικά, υπάρχουν αρκετά σχετικά πονήματα για όποιον/α ενδιαφέρεται να ψάξει το θέμα και δεν ανήκει σε αυτήν την κατηγορία των επιλεκτικών google searchers που προκειμένου να υποστηρίξουν τη μικρο-πολιτική τους θα πέσουν με τα μούτρα στην πρώτη ανάρτηση που ικανοποιεί τις απαιτήσεις τους. Μια περιεκτική ιστορική μελέτη είναι το *Contagion And The State in Europe, 1830–1930* του P. Baldwin (1999). Ειδικά για την ιστορική περίοδο της ευλογιάς στην Ευρώπη και των συγκρούσεων γύρω από τον εξαναγκαστικό εμβολιασμό που εμφανίστηκαν σε διάφορες ευρωπαϊκές χώρες (Αγγλία, Πρωσία, Γαλλία, Σουηδία, Ολλανδία κ.α.) βλέπε το τέταρτο κεφάλαιο που έχει τίτλο «Smallpox Faces the Lancet». Αν και ο συγγραφέας φαίνεται να υποβαθμίζει τον ρόλο της εργατικής τάξης μέσα στο αντιεμβολιαστικό κίνημα στην Αγγλία – κάτι που, όπως είδαμε, δεν κάνει η Durbach.

²⁰ Αξίζει να διευκρινίσουμε πως όταν μιλάμε εδώ για «παλλαϊκό» μέτωπο δεν αναφερόμαστε μόνο στον αποτυχημένο συνασπισμό που αγωνίζεται ενάντια στον «ανορθολογισμό» (βλ. σημείωση 18), αλλά και στις πιο πετυχημένες εκστρατείες στήριξης των μέτρων της κρατικής διαχείρισης της πανδημίας που οργάνωσαν το ΚΚΕ και ο Σύριζα. Χωρίς να επεκταθούμε, κάτι που ίσως να γίνει αλλού, αξίζει να αναφέρουμε κάποιες χαρακτηριστικές πολιτικές απόψεις που έχουν κατατεθεί δημόσια από τους εν λόγω. Έτσι, μετά από την κατά φαντασίαν δημιουργία ενός πλαισίου υποχρεωτικής επιβολής καμμιά δεκαριά εμβολίων στην ΕΕ που σχολιάσαμε πιο πριν (βλ σελ. 76-77), είδαμε κείμενα να υποστηρίζουν τον μαζικό και καθολικό εμβολιασμό πιο φανατικά και από τα αφεντικά των φαρμακοβιομηχανιών, προτροπές προς το κράτος να μετακινήσει τους ανεμβολίαστους εργαζόμενους σε άλλες υπηρεσίες, σιγή ιχθύος για το υγειονομικό απαρτχάιντ και τις επιπτώσεις των Ν. 4820/2021 στους ανεμβολίαστους εργαζόμενους και πολλά άλλα.

²¹ Στις 19 Μαρτίου του 2020, μία εβδομάδα αφότου ο ΠΟΥ κήρυξε την έναρξη της πανδημικής περιόδου, ο τότε υφυπουργός δημόσιας (υγειονομικής) τάξης δήλωσε πως «στη μάχη κατά του αόρατου εχθρού δεν περισσεύει κανείς», ενώ ο λοιμωξιολόγος-ιεροψάλτης (που βρισκόταν τότε στην καρδιά όλων των καραντινιέρων) θα σπεύσει να συμπληρώσει, σε ένα διάστημα λίγων ημερών, πως «πρόκειται για έναν πανανθρώπινο αγώνα» (29/3) και πως «δίνουμε μια μάχη με το σκοτάδι» (16/4) – πρόκειται ακριβώς για αυτήν τη «μάχη με το σκοτάδι» που πήρε αργότερα επ' όμου η ανθρωπιστική, ορθολογιστική, αντισκοταδιστική και πεφωτισμένη αριστερά/αναρχία/ αντιεξουσία για την οποία γίνεται λόγος.

²² Αντίθετη μάλιστα με τέτοιες απόψεις περί «λαού που σώζει τον λαό», ενδεικτική της πολιτικής αντίληψης, αλλά και της αμήχανης παραίτησης, που βρίσκεται στην αφετηρία του συνασπισμού των εμβολιολατρών, είναι δημόσια δήλωση σε εκδήλωση του καλοκαιριού του 2020 από μέλος μετέπειτα φανατικής φιλοεμβολιαστικής «αντιεξουσιαστικής κομμουνιστικής συλλογικότητας»: *«Μου φαίνονται ψευδοδιλήμματα το σπάμε την καραντίνα, δεν σπάμε την καραντίνα. Σπάμε την καραντίνα για να κάνουμε τι; Έχουμε να προτείνουμε κάποιο άλλο σχέδιο αντιμετώπισης του κορονοϊού ως κίνημα, οπότε λέμε σπάμε την καραντίνα, γιατί, ορίστε, μπορούμε να κάνουμε αυτό και μ' αυτόν τον τρόπο δεν θ' αρρωστήσουμε ή θα περιορίσουμε τα κρούσματα; Δε νομίζω ότι υπάρχει τουλάχιστον αυτή τη στιγμή κάτι τέτοιο μέσα στο κίνημα». Φυσικά, η απάντηση στο «ψευδοδίλημμα» ήταν ήδη δοσμένη από την κρατική πολιτική του λοκντάουν. Παραπέρα, φαίνεται να υπονοείται πως ο πληθυσμός τότε ζητούσε τον ολικό εγκλεισμό και την καταστολή του, ακριβώς όπως μετά απαίτησε τον μαζικό και καθολικό εμβολιασμό του – μετά από σφοδρούς ταξικούς αγώνες και στις δύο περιπτώσεις εννοείται!*

²³ Ενδεικτικά αναφέρουμε τους συντρόφους μας στην Πρωτοβουλία ενάντια στο υγειονομικό απαρχαίνι, τη Πρωτοβουλία δράσης ενάντια στον υποχρεωτικό εμβολιασμό και τα κατασταλτικά μέτρα, την Αυτονομία (Sarajevo, Traverso, Αρχείο 71, Κόκκινα Μαντήλια), τους Antitriage, την Contra Dystopia, τους Healthworkers, τις Πολιτικές συνελεύσεις ενάντια στην κανονικότητα κλπ. κλπ.

²⁴ Βλ. την εισαγωγή του Hoffman στο βιβλίο Μαρκήσιος ντε Σαντ, Ο δήμιος και το θύμα του, 2012.

²⁵ Η έμφαση στο πρωτότυπο. Πρόκειται για το κείμενο «Class is not made of steel» που μπορεί να βρεθεί εδώ:

<https://karmina.red/posts/class-is-not-made-of-steel/>

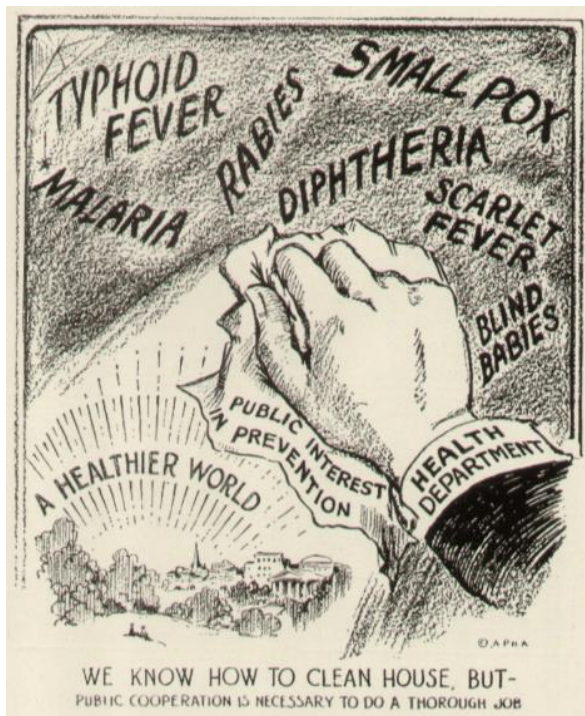
²⁶ Κ. Μαξ, Βασικές γραμμές της κριτικής της πολιτικής οικονομίας, σελ. 300-1.

²⁷ Ό.π., σελ. 300-1· σελ. 432.

²⁸ Μια εκτενέστερη ανάλυση αυτών των σημείων βρίσκεται εδώ:

<https://againstbiopowerandconfinement.noblogs.org/files/2021/12/brochure-ugeia-emvolia-2.pdf> και εδώ:

https://againstbiopowerandconfinement.noblogs.org/files/2022/01/20220115-keimeno-4-Copy_-final.pdf

Το ελληνικό κράτος –και όχι μόνο– δεν δυσκολεύτηκε ιδιαίτερα να επιβάλλει τον δικό του τρόπο να «καθαρίσει το σπίτι» για «έναν πιο υγιή κόσμο». Η συναίνεση που συνάντησε ήταν άνευ προηγουμένου – ακόμη και ανάμεσα στους αυτοαποκαλούμενους επαναστατικούς (τρομάρα τους) κύκλους.